

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ เรื่อง

จะรอให้สูญเสียบก่อนใช่ไหม คุณจึงจะเปลี่ยน
(Don't be Late for Change.)

Copy writer :

SUDIN CHAOHINFA สุทิน ชาวหินฟ้า
dfilm school / www.igoodmedia.net
e-mail – sudin.expert@yahoo.com
phone – (+66) 8 8291 9232
date – 23 September 2018

Length : 15 sec.

Theme :

การเปลี่ยนนิสัยคน โดยใช้สถานการณ์เป็น
แรงกดดัน.

Genre :

Short film | film school.

Log line:

นิสัยบางอย่างของบางคน ไม่อาจเปลี่ยนได้
ง่ายๆ อาจต้องใช้สถานการณ์บีบคั้นทาง
อารมณ์ที่มากพอ จึงจะเปลี่ยนได้.

Premise:

จะเกิดอะไรขึ้นกับจอย ถ้าเธอยังปล่อยให้

ตัวเอง ลุ่มหลงกับการเล่น **chat line** จนทำให้เธอ ปล่อยปละละเลยลูกสาววัย **3** ขวบ ถูกลักพาตัว.

Synopsis :

ธนา เจ้าของธุรกิจที่มีผลประกอบการดีมาตลอด ต้องการสร้างบทเรียนสั่งสอนภรรยาสาวชื่อ **จอย** ให้เลิกการติดเล่นสื่อออนไลน์ เพื่อให้เธอหันไปดูแล **เจลินา** ลูกสาววัย **3** ขวบ. โดยการจ้างวานเพื่อนสนิท ให้ช่วยกันสร้างสถานการณ์ การลักพาตัวลูกสาว มาจากภรรยา เพื่อสร้างแรงกดดันให้เธอรู้สึกสูญเสียสิ่งที่รัก เพราะนิสัยการติดเล่นสื่อออนไลน์. จอย ตกอยู่ในสถานการณ์บีบคั้นอย่างรุนแรง แต่ไม่ใช่เพราะสถานการณ์ที่สามีเธอสร้างขึ้น แต่มาจากจิตสำนึกของเธอเอง ซึ่งบังเอิญเกิดขึ้นสอดคล้องกันพอดี กับสถานการณ์ที่ ธนากับเพื่อนสร้างขึ้น.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1

ณ สำนักงานธุรกรรมของ **ธนา** ตัวเมื่อนนครราชสีมา. หนุ่มใหญ่วัย **50** ปี ผันตัวเองจากพนักงานขับรถขนส่ง มาดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการขนส่งพัสดุไปทั่วราชอาณาจักร และธุรกิจของเขา มีผลประกอบการที่ดีในยุคอีคอมเมิร์ซ แต่เขาก็

ต้องทำงานหนักขึ้น หลังยุติการสนทนากับลูกค้ารายหนึ่ง. เขาโทรถึง *ร.ต.ท.อลงกรณ์* และ *พลวัช* เพื่อนสนิทที่อีกคนเป็นตำรวจ อีกคนเป็นสายลับ. การสนทนาระหว่าง ธนา กับเพื่อน ทำให้รู้ว่าแม้ธนาจะทำงานอย่างหนัก แต่เขาก็มีครอบครัวที่อบอุ่น กับภรรยาสาววัย **28** ปี ชื่อ *จอย* กับลูกสาว วัย **3** ขวบ ชื่อ *เจดิดา* กำลังน่ารัก. ธนา มอบภาระการเลี้ยงดูแก่บ้านและลูกให้แก่ภรรยา เขาคิดว่า แม่บ้านสามารถดูแลบ้านได้ แต่ลูกต้องมีพ่อหรือแม่คอยอบรมดูแล.

แต่สิ่งที่ ธนา ยังหนักใจก็คือ ภรรยาสาวของเขา เป็นวัยรุ่นนิตติ์ออนไลน์ตามยุคสมัย เขาพยายามอบรมขัดเกลาบอกให้เธอลดละการเล่น **chat** ลงเสียบ้าง แล้วหันไปดูแลลูกแทนเขา แต่จอยก็ยังคือและเพลินกับสิ่งที่ตัวเองรักอยู่ ธนา ไม่สามารถทำอะไรได้มากไปกว่าค่อยๆ บอก เพราะเขาก็อังรักและไม่อยากสูญเสียภรรยาสาวไป เพราะเหตุการณ์เข้มงวดกับนิสัยของเธอ.

ธนา พยายามคิดหาวิธีต่างๆ เพื่อจะทำให้ภรรยาสาว เลิกนิสัยติดโทรศัพท์เหมือนเด็กติดเกม. และเขาก็คิดได้เรื่องหนึ่ง จึงขอร้องให้เพื่อนที่เป็นตำรวจและนักสืบช่วย ตามที่วิธีที่เขาคิดขึ้น. ครั้งแรกเพื่อนสองคนปฏิเสธ เพราะเห็นว่าเป็นการ

ลุ่มเลี้ยงกันไป แต่ก็ทนคำอ้อนวอนไม่ได้ จึงรับทำ
ภาระสำคัญนี้ให้.

องก์ 2

ตอนบ่าย ราว 14.00 น. **จอย** พาลูกสาวชื่อ
เจลินา ขับรถออกไปซื้อของ ที่ห้างสรรพสินค้า
ใหญ่นอกเมือง. จอยขับรถ เจลินานั่งเบาะหน้า
ข้างแม่. ระหว่างขับรถ จอยทำใบรายการซื้อของ
หายไป จึงโทรไปถามแม่บ้าน. เลี้ยงโทรศัพท์จาก
แม่บ้าน บอกรายการของที่ต้องซื้อให้จอยฟัง จนดู
ยุ่งไปหมด จนเธอรู้สึกหงุดหงิด แต่คำสั่งของ
แม่บ้านนั้น มีอิทธิพลพอที่จะทำให้จอยต้องฟัง
และซื้อตามรายการที่ตั้ง.

หลังจากจอดรถในโรงรถแล้ว จอย งงมือลูก
สาวเข้าห้าง. เธอเลือกรถเข็นคันใหญ่ เอาลูกขึ้น
ขึ้นในรถเข็น แล้วขึ้นไปตามห้างสรรพสินค้า เลือกลง
สินค้าไปเล่น facebook ไป ทำให้เธอไม่ต้องเป็น
กังวลเรื่องลูกมากนัก เพราะอยู่ในสายตาตลอด.

จอย ใช้เวลาเลือกซื้อของนานเกือบ 2 ชั่วโมง
เพราะซื้อไปด้วย เล่น facebook ไปด้วย โดยไม่
สนใจลูกมากนัก.

หลังซื้อของเสร็จ อุ้มลูกลงจากรถเข็น บอก
ลูกให้เดินตาม จ่ายเงินที่เคาน์เตอร์เสร็จ รู้สึก
เมื่อยขา จึงแวะนั่งพักที่ โต๊ะนั่งพักสำหรับลูกค้า.

บอกลูกว่า แม่ขอพักสักหน่อย ขณะพัก เธอก็ยังยกโทรศัพท์มา **chat line** ต่อ.

ตั้งแต่มาที่ห้าง เจลينا ยังไม่ได้กินอะไรเลย รู้สึกหิว จึงบอกแม่ แต่เธอก็บอกให้ลูกรอก่อน เพราะรู้สึกเวียนหัวกะทันหัน.

<FLASH FORWARD SHOT>

นั่งพักสักครู่ก็รู้สึกดีขึ้น และจอยก็ **chat line** ต่อ. เจลينا บอกแม่ว่าหิว แต่เธอก็บอกให้ลูกรอก่อน เพราะเธอกำลังติดพันกับธุระของเธออย่างเมามัน. เจลينا มองพฤติกรรมของแม่อย่างงงๆ ทั้งหัวเราะ และตาลุกวาวกับสิ่งที่อยู่ในโทรศัพท์.

ห้างออกไปไม่ไกล มีชายสองคน แอบซุ่มดูจอย กับ ลูกสาว. คนหนึ่งใส่หมวก อีกคนใส่แว่นดำ

เจลينا บอกแม่อีกว่า หนูหิว จึงขออนุญาตแม่ไปซื้อของกินเอง เธอยื่นเงินใส่มือลูก และ **chat Line** ต่อ. เจลينا จึงไปเดินหาของตามลำพัง.

ชายใส่หมวก พักหน้า กับชายใส่แว่นดำ. ชายใส่แว่นดำ หลีกไป. พฤติกรรมของเขาสองคน น่าจะเป็นคนร้าย.

เมื่อเจลينا ออกจากแม่ ชายใส่หมวก เข้าไปหา บอกจะพาไปซื้อของกิน และของเล่น.

<FLASH BACK> เจลينا นึกย้อนอดีต จำคำสอน

ของพ่อได้ว่า อย่ารับของจากคนแปลกหน้า และอย่าไปกับคนแปลกหน้า. <RETURN TO> แต่ชายใส่หมวก มีวิธีหลอกล่อเด็ก จนทำให้เจตินา ยอมเชื่อ.

จอย หยุกการติดต่อกับเพื่อนใน chat เมื่อมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น. ธนา โทรถามถึงลูก เธอบอกว่าลูกยังอยู่กับเธอ แล้ววางสายทันที แต่คิดได้ว่าตนปล่อยให้ลูกไปซื้อของกินเอง และหายไปนาน. จอย รู้สึกเป็นห่วงลูกขึ้นมาทันที. มองหาลูกสาวเรียกชื่อลูก แต่ไม่มีเสียงตอบ เธอจึงลุกออกจากที่นั่ง ไปตามหาลูก.

จอย เริ่มไม่สบายใจ เมื่อถามคนแถวนั้น แต่ไม่มีใครเห็นเด็กเจตินาเลย. เธอเสียใจมาก ร้องให้เรียกลูก ขณะเดินไปเกือบทั่วห้าง. จอย ตั้งใจว่าจะโทรบอกสามีดีหรือไม่. รู้สึกดัดสน เกรงว่าจะถูกสามีดูค่า. พบ รปภ.ของห้าง เขาแนะนำให้แจ้งตำรวจ. จอย ก็ยังลังเล แต่น้ำมันกลายเป็นเรื่องราวใหญ่โตเกินไป ที่เธอคนเดียวจะรับได้ เธอต้องทำอะไรสักอย่าง ก่อนที่มันจะสายเกินไป. จอยตัดสินใจ กดเบอร์โทร. โทรออก.

ที่มุมหนึ่งของตึก ชายใส่แว่นดำ รับสาย <MATCH CUT> พร้อมๆ กับ ธนา รับสาย. ธนา คำหนี ภรรยาสาวอย่างหนัก ที่ไม่รู้จักดูแลลูก มัว

สนใจแต่เรื่องของตัวเอง ถ้าหาถูกไม่เจอก็ไม่ต้อง
กลับบ้าน พูดเสร็จก็ว่างสาย. ความกังวลใจ ตก
แกจอย เหมือนรับปัญหาทั้งหมดไว้คนเดียว.

<MONTAGE SHOT> จอย เสียใจมาก
ร้องไห้ กังวลเป็นอย่างมาก และนึกถึงคำเตือน
ของสามีตลอด ว่าให้ลดการเล่น **Chat** ลงเสียบ้าง
แล้วหันไปดูแลลูกให้มากกว่านี้ ตอนนั้น เธอกลับ
ไม่สนใจ ขณะที่ทั้งภาพและเสียงวิทยุตำรวจ รับ
แจ่งเบาะแส และอัตลักษณ์ของเด็กที่ถูกลักพาตัว
ปรากฏชัดสุดแทรกเข้ามา. จอย ยังร้องไห้ เสียใจ
มาก เดินตามหาลูก อย่างไม่รู้จุดหมาย.

จอย ขับรถออกมาจากห้าง เข้าไปในโบสถ์วัด
แห่งหนึ่ง ขอพรจากพระพุทธรูป ขอให้เธอหาลูก
ให้พบ. พระภิกษุรูปหนึ่ง ซึ่งอยู่ในนั้น เข้ามาพูดคุย
ปลอบใจ เพื่อให้เธอหายเศร้า.

เวลาผ่านไปเกือบ 18.00 น. จอย ขับรถกลับบ้าน
และเดินออกจากโรงรถ เข้าบ้านอย่างคน
หมดแรง. ทันทีที่เปิดประตู ก็เห็นสามีมารออยู่แล้ว
ที่ประตู จากนั้นคำพูดของสามีที่เธอรู้สึกว่าย่ำ
ตอนนี้ถูกพ่นออกมา กลับซ้ำเติมให้เธอรู้สึกแย่
หนักลงไปอีกเท่า. แรงกดดันมากมายขนาดนี้ ทำ
ให้เธอทนไม่ได้อีกต่อไป ก่อนที่เธอจะหมดสติ ภาพ
สุดท้ายที่เธอเห็น คือ เจลินา เดินมาเกาะแขนพ่อ

มองดูเธอเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น.

<END OF FLASH FORWARD SHOT>

ที่ โต๊ะนั่งพักสำหรับลูกค้า. เจตินา มองหน้าแม่ ขณะที่แม่ สะดุ้งตกใจตื่นจากการจับไปชั่วคราว. เมื่อได้สติ จอย โผเข้ากอดลูก น้ำตาซึมออกมาเล็กน้อย พร้อมกับพร่ำว่าพันว่าแม่จะไม่ทิ้งลูกไปอีก ท่ามกลางความงุนงงของลูกสาว และสายตาชื่นชมของลูกค้าที่อยู่ใกล้ๆ ว่าเป็นแม่ที่รักลูกเหลือเกิน. จอย อุ้มเจตินาขึ้นไปยืนบนรถเข็น และพาลูกไปซื้อของกิน ที่อยู่บริเวณด้านหน้าของห้าง.

ชายใส่หมวก แอบถ่ายภาพเด็กเจตินา แล้วส่งข้อความคำถามได้รูปถ่าย “ใช่เป้าหมายหรือไม่” ถึงใครคนหนึ่ง. <MATCH CUT> ไปที่อีกมุมหนึ่งของตึก ชายใส่แว่นดำ รับข้อความ ยิ้มที่มุมปาก แล้วตอบกลับ “ใช่” แล้วกดเบอร์โทร ถึงใครคนหนึ่ง.

ที่สำนักงานธุรกรรม เลียงโทร. ดั่งขึ้น ธนา รับสาย ฟังข้อความเสร็จแล้ววางสาย. รู้สึกไม่แน่ใจอะไรบางอย่าง รวากับว่ากำลังทำอะไรผิดพลาดไปหรือไม่ หรือทำเกินกว่าเหตุหรือเปล่า.

หลังพาลูกไปกินของว่างแล้ว และซื้อไอศกรีมให้ลูกถือกินและเดินตามหลังมาติดๆ มาถึงที่เคาน์เตอร์ร้านค้าหน้าห้าง พบของใช้ถูกใจ จึงแวะ

ดูของนั้น. ขณะที่จอยกำลังยุ่งอยู่กับการพูดคุยกับเจ้าของร้าน เธอปล่อยให้เจตินา เดินดูของเล่นตามลำพัง.

เหตุการณ์จุดสูงสุดของเรื่อง (**climax**): ชายไล่หมวก คว้าโอกาสที่เด็กเดินห่างจากแม่ เดินเข้ามาคุยกับเจตินา เพื่อหลอกล่อให้ทำบางอย่าง. จอย มองเห็นพฤติกรรมของเขา ก่อน จึงเดินทางจุดมือลูกออกมาให้ห่าง แล้วเสียดำที่ไม่สุภาพไล่ชายไล่หมวก จนเขาต้องผลัดจากไป.

องค์ 3

จอย ขนของใส่รถ พาลูกขึ้นรถ แล้วขับรถออกจากห้างไป. ก่อนกลับบ้าน เธอพาลูกไปเที่ยวสวนสนุก. เจตินา มีความสุขมาก.

ระหว่างขับรถกลับบ้าน จอยคิดอะไรบางอย่างได้ รู้สึกหงุดหงิดใจเล็กน้อย รถวิ่งมาถึงริมบึงแห่งหนึ่ง ตะวันเริ่มลับเหลี่ยมเขา. เธอหยุดรถ มองหน้าลูก แล้วตัดสินใจ เปิดประตูรถออกไปข้างนอก แล้วขว้างโทรศัพท์ออกไปสุดแรง โทรศัพท์ปลิวร่อนตรงไปยังศูนย์กลางพระอาทิตย์อัสดง แล้วร่อนลงหายไปกลางบึง. “พอกันที ฉันไม่ใช่คนเดิมอีกต่อไปแล้ว” จอยเปิดประตูเข้ามาในรถ แล้วหันมายิ้มกับลูก ดูเหมือนว่าวันนี้เป็นวันที่เธอมีความสุขมาก จอยพาลูกกลับบ้าน.

<END CAST>

ณ ร้านเหล้าแห่งหนึ่ง ธนา กับ เพื่อน ที่
ปลอมตัวเป็นชายใส่หมวก กับชายใส่แว่นดำ
ฉลองความดำริ่ใจ. เพื่อนถามว่า “ทำแบบนี้ มันไม่
แรงไปหน่อยรึ?” เขาตอบ “คนบางคน ถ้าไม่ทำ
แบบนี้ ก็ยากที่จะเปลี่ยนนิสัย”.

THE END

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

.จากคลิปวิดีโอเรื่องหนึ่ง ที่เพื่อน
ในกลุ่ม LINE ส่งมาให้ดู. เป็นเรื่อง
เกี่ยวกับ แม่ที่สนใจสื่อออนไลน์
มากกว่าลูก จนทำให้ลูกถูกล่อลวง
ลักพาตัวไป. เธอและสามีต้องสูญเสีย
ลูกไป เป็นอุทาหรณ์สำหรับแม่ยุค
ใหม่ ที่ต้องสนใจลูกให้มากกว่านี้. นี้
คือเค้าเรื่องเดิม

จอย ติดเล่น chat line อย่าง
หนัก ไม่สนใจลูก สามีเตือนก็ไม่ฟัง.
วันหนึ่ง จอยพาลูกไปซื้อของในห้าง

แล้วพาลูกนั่งพักก่อนกลับบ้าน ลูก
หิว แต่เธอก็ไม่สนใจ จนลูกสาวขอ
อนุญาตไปหาซื้อของกินเอง เปิด
ช่องทางให้คนร้ายหลอกล่อ ลักพา
ตัวไป. จอขรู้สึกตัวอีกครั้ง เมื่อลูก
หายไปแล้ว. เธอเสียใจมาก เดินตาม
หาลูกอย่างกระวนกระวายใจ แต่ก็ไม่
พบ เธอร้องไห้เสียใจอย่างหนัก โทร.
บอกสามี เธอก็ถูกต่อว่าอย่างหนัก
ถ้าไม่พบลูก อย่ากลับบ้าน ทำให้เธอ
เสียใจหนักยิ่งขึ้น เธอตัดสินใจบอก
ตำรวจ. แต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้ เธอเข้า
ไปอ้อนวอนขอพรจากพระพุทธรูป
พระสงฆ์เข้ามาปลอบใจให้หายทุกข์
ทำได้แค่นั้น. ตกเย็น จอขกลับบ้าน
ถูกสามีต่อว่าซ้ำอีก เธอเสียใจอย่าง
หนักมากที่สุดทรุดตัวลงกับพื้น
เหมือนจะขาดใจ. เมื่อธนาเห็นว่า นี้
คงเป็นบทเรียนเพียงพอแล้วสำหรับ
แม่ที่ชอบ chat Line จนลืมลูก เขา
จึงปิดเกมนี้. ชายคนหนึ่ง เดินจูงเด็ก
เจตินา มาส่งให้กับมือของ ธนา.
ท่ามกลางความประหลาดใจอย่าง

หน้าของ จอย. ธนา บอกกับเธอว่า
“ถ้าไม่ได้เพื่อนบ้านคนนี้ เอาลูกมา
คืนให้ แล้วจะได้ลูกคืนมาไหม?
ความผิดมันอยู่ที่เธอ”

นี่เป็นการเล่าเรื่องแบบธรรมดา
(แบบเส้นตรง) ผู้เขียนจึงนำเรื่องนี้
มาพัฒนา โดยวางโครงเรื่องเสียใหม่
ในมิติของภาพยนตร์ ดังที่อ่านอยู่นี้.

23 กันยายน 2561.